

Torstai 19. helmikuuta 2009

Leimautumisen ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunta

44. pyytää toteuttamaan julkisia tiedotus- ja valistustoimia tiedotusvälineiden, internetin, koulujen ja työpaikkojen kautta, jotta edistettäisiin mielenterveyttä, lisättäisiin tietämystä masennuksen ja itsemurhataipumuksen yleisimmistä oireista, torjuttaisiin mielenterveyden häiriöiden aiheuttamaa leimautumista, rohkais-taisiin ihmisiä hakemaan parasta ja tehokkainta apua ja edistettäisiin mielenterveyden ongelmista kärsivien henkilöiden aktiivista integrointia;

45. korostaa tiedotusvälineiden ratkaisevaa roolia mielenterveysongelmia koskevien käsitysten muuttami-
sessa ja pyytää laatimaan eurooppalaiset suuntaviivat mielenterveyden käsittelemiselle vastuullisella tavalla
tiedotusvälineissä;

46. kehottaa jäsenvaltioita tukemaan ja edistämään mielenterveysongelmista kärsiviä henkilöitä ja heidän
hoitajiaan edustavien organisaatioiden vaikutusvallan lisäämistä, jotta helpotettaisiin niiden osallistumista
menettelyihin, joilla toimintalinjoja laaditaan ja pannaan täytäntöön sekä mielenterveyttä koskevan tutki-
muksen kaikkiin vaiheisiin;

47. katsoo, että mielenterveysongelmien aiheuttaman leimautumisen torjuminen edellyttää luopumista
loukkaavista ja epäinhimillisistä käytännöistä sekä holhoukseen perustuvista käytännöistä,

48. katsoo, että on välttämätöntä tukea ja edistää psykologista ja sosiaalista kuntoutustoimintaa, jota
järjestävät pienet julkiset, yksityiset tai julkisen ja yksityisen alan yhdessä ylläpitämät asuntolat, jotka tarjo-
avat päivähoitopalveluja tai jatkuvaa hoitoa, ovat samankaltaisia kooltaan ja luonteeltaan kuin perheyksiköt
ja sijaitsevat kaupunkiympäristössä, jotta asukkaiden integroitumista edistetään hoito- ja kuntoutusprosessin
kaikissa vaiheissa;

49. panee tyytyväisenä merkille komission ehdotuksen uudeksi direktiiviksi uskuntoon tai vakaumukseen,
vammaan, ikään tai seksuaaliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän torjumisesta työelämän ulkopuo-
lellakin, ja kehottaa hyväksymään kyseisen direktiivin välittömästi, jotta voitaisiin tehokkaasti suojella mie-
lenterveysongelmista kärsiviä henkilöitä syrjäytymiseltä;

50. kehottaa kaikkia jäsenvaltioita viipymättä ratifioimaan aikuisten kansainvälisestä suojelusta
13. tammikuuta 2000 annetun Haagin yleissopimuksen;

*

* *

51. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden
hallituksille ja parlamenteille sekä WHO:n Euroopan aluetuimistolle.

Energiatehokkuutta koskevien kansallisten toimintasuunnitelmien ensimmäisen arvioinnin seuranta

P6_TA(2009)0064

Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. helmikuuta 2009 energiatehokkuutta koskevien kansallisten toimintasuunnitelmien ensimmäisen arvioinnin seurannasta (2008/2214(INI))

(2010/C 76 E/06)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon 7. joulukuuta 1998 annetun neuvoston päätöslauselman energiatehokkuudesta Euroo-
pan yhteisössä ⁽¹⁾,

— ottaa huomioon 19. lokakuuta 2006 päivätyn komission tiedonannon ”Energiatehokkuuden toiminta-
suunnitelma: Mahdollisuuksien toteuttaminen” (KOM(2006)0545),

⁽¹⁾ EYVL C 394, 17.12.1998, s. 1.

Torstai 19. helmikuuta 2009

- ottaa huomioon komission yksiköiden valmisteluasiakirjan (SEC(2006)1173), joka täydentää edellä mainittua tiedonantoa, erityisesti edellä mainitun toimintasuunnitelman vaikutusten arvioinnin (SEC(2006)1174) ja toimintasuunnitelman tiivistelmän (SEC(2006)1175),
- ottaa huomioon 10. tammikuuta 2007 päivätyn komission tiedonannon ”Energiapolitiikka Euroopalle” (KOM(2007)0001),
- ottaa huomioon 8. ja 9. maaliskuuta 2007 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmät Eurooppa-neuvoston toimintasuunnitelman (2007–2009) – Euroopan energiapolitiikka hyväksymisestä,
- ottaa huomioon kodinkoneiden energian ja muiden voimavarojen kulutuksen osoittamisesta merkinnöin ja yhdenmukaisin tuotetiedoin 22 päivänä syyskuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/75/EY⁽¹⁾,
- ottaa huomioon rakennusten energiatehokkuudesta 16. joulukuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/91/EY⁽²⁾,
- ottaa huomioon hyötylämmön tarpeeseen perustuvan sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistämistä sisämarkkinoilla koskevan 11 päivänä helmikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/8/EY⁽³⁾,
- ottaa huomioon energiaa käyttävien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettävien vaatimusten puitteista 6 päivänä heinäkuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/32/EY⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon energian loppukäytön tehokkuudesta ja energiapalveluista 5 päivänä huhtikuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/32/EY⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon Amerikan yhdysvaltojen hallituksen ja Euroopan yhteisön välisen toimistolaitteiden energiatehokkuutta osoittavia merkintöjä koskevien ohjelmien yhteensovittamista koskevan sopimuksen tekemisestä 18 päivänä joulukuuta 2006 tehdyn neuvoston päätöksen 2006/1005/EY⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon toimistolaitteiden energiatehokkuutta osoittavia merkintöjä koskevasta yhteisön ohjelmasta 15 päivänä tammikuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 106/2008 (uudelleenlaadittu toisinto)⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon kilpailukyyn ja innovoinnin puiteohjelman (2007–2013) perustamisesta 24 päivänä lokakuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1639/2006/EY⁽⁸⁾ ja erityisesti sen II osaston III luvun ”Älykäs energiahuolto Euroopassa -ohjelma”,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisön seitsemännestä tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroidin puiteohjelmasta (2007–2013) 18 päivänä joulukuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1982/2006/EY⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ EYVL L 297, 13.10.1992, s. 16.

⁽²⁾ EYVL L 1, 4.1.2003, s. 65.

⁽³⁾ EUVL L 52, 21.2.2004, s. 50.

⁽⁴⁾ EUVL L 191, 22.7.2005, s. 29.

⁽⁵⁾ EUVL L 114, 27.4.2006, s. 64.

⁽⁶⁾ EUVL L 381, 28.12.2006, s. 24.

⁽⁷⁾ EUVL L 39, 13.2.2008, s. 1.

⁽⁸⁾ EUVL L 310, 9.11.2006, s. 15.

⁽⁹⁾ EUVL L 412, 30.12.2006, s. 1.

Torstai 19. helmikuuta 2009

- ottaa huomioon 1. kesäkuuta 2006 antamansa päätöslauselman energiatehokkuudesta annetusta vihreästä kirjasta "Enemmän tuloksia vähemmällä" ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 14. joulukuuta 2006 antamansa päätöslauselman Euroopan strategiasta kestävän, kilpailukykyisen ja varman energiahuollon turvaamiseksi - Vihreä kirja ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 23. tammikuuta 2008 päivätyn komission tiedonannon "Energian loppukäytön tehokkuudesta ja energiapalveluista annetun direktiivin 2006/32/EY mukainen ensimmäinen arviointi kansallisista energiatehokkuutta koskevista toimintasuunnitelmista – Energiatehokkaammaksi yhteisvoimin" (KOM(2008)0011),
 - ottaa huomioon ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä (KOM(2008)0019),
 - ottaa huomioon 13. marraskuuta 2008 päivätyn komission tiedonannon "Energiatehokkuus: 20 prosentin tavoitteen saavuttaminen" (KOM(2008)0772),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
 - ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan mietinnön ja aluekehitysvaliokunnan lausunnon (A6-0030/2009),
- A. ottaa huomioon, että EU tuhlaa tehottomuuden vuoksi yli 20 prosenttia energiastaan ja että jos EU onnistuu täyttämään 20 prosentin säästötavoitteen, se käyttää noin 400 öljykvivalenttitonnia vähemmän primaarienergiaa ja vähentää hiilidioksidipäästöjään noin 860 Mt:lla;
- B. katsoo, että energiankulutus ja lähinnä perinteisiin energialähteisiin perustuva kansallinen energialähteiden valinta ovat edelleen merkittävimpiä kasvihuonekaasujen päästölähteitä Euroopan unionissa,
- C. katsoo, että energianlähteiden ja EU:hun suuntautuvan tuonnin yhteydessä ilmenee yhä moninaisempia huoltovarmuutta ja riippuvaisuutta koskevia riskejä,
- D. katsoo, että taloutta voitaisiin elvyttää lisäämällä energiatehokkuutta koskevia kannustimia rahoituskriisin, taantuman tai öljyn hinnan volatilitietin tai ennakoimattomuuden aikoina,
- E. katsoo, että energian hinnan nousemisesta saattaa tulla yksi tärkeimmistä köyhyyteen johtavista syistä; katsoo, että energiatehokkuuden kehittäminen on tehokkain tapa energiaa tarvitsevien turvattomuuden vähentämiseksi,
- F. katsoo, että energiatehokkuuden lisääminen on kustannustehokkain tapa EU:n itselleen asettamien sitovien päästövähennysten ja uusiutuvia energialähteitä koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi,
- G. katsoo, että energiatehokkuuden kehittäminen ja sen tarjoamien mahdollisuuksien hyödyntäminen on jäsenvaltioiden yhteisen edun mukaista; pitää asianmukaisena, että jäsenvaltioihin sovelletaan erilaisia toimenpidekokonaisuuksia, joissa otetaan huomioon niiden erilaiset taloutta ja ilmastoa koskevat olosuhteet,
- H. katsoo, että energiatehokkuutta koskevilla toimilla voidaan saavuttaa haluttu tulos ainoastaan siinä tapauksessa, että niitä sovelletaan kaikilla politiikan aloilla,

⁽¹⁾ EUVL C 298 E, 8.12.2006, s. 273.

⁽²⁾ EUVL C 317 E, 23.12.2006, s. 876.

Torstai 19. helmikuuta 2009

- I. katsoo, että koska useat jäsenvaltiot eivät ole toimittaneet energiatehokkuutta koskevia kansallisia suunnitelmia, komission on ryhdyttävä toimiin kannustaakseen useampia jäsenvaltioita tekemään päätöksiä kyseisellä alalla,
- J. katsoo, että kansainvälinen talouskriisi ja energialähteiden hintojen voimistuva volatiliiteetti korostavat entisestään energiatehokkuuden merkitystä, mikä saattaa parantaa merkittävästi eurooppalaisten yritysten kilpailukykyä,
- K. ottaa huomioon, että komission "Energiatehokkuus: 20 prosentin tavoitteen saavuttaminen" -tiedonannossa pidettiin todellisena uhkana, että vuodeksi 2020 asetettuja energiatehokkuustavoitteita ei kyetä saavuttamaan,
- L. toteaa, että uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämistä koskevan direktiiviehdotuksen mukaisesti jäsenvaltioilta edellytetään energiatehokkuuden ja energiasäästöjen edistämistä ja niihin kannustamista, jotta ne voivat saavuttaa helpommin uusiutuvia energialähteitä koskevat tavoitteensa,
- M. ottaa huomioon, että asuinrakennuksista saadaan noin 27 prosentin energiasäästömahdollisuudet,
- N. toteaa, että sen paremmin EU:n tasolla kuin kansallisella tasolla ei ole edelleenkaan oikeudellisesti sitovia energiatehokkuustavoitteita,
- O. katsoo, että energiatehokkuushankkeiden toteuttamiseen ei selvästikään ole kapasiteettia,
1. pitää myönteisenä, että jäsenvaltiot ovat laatineet toimintasuunnitelmia; on toisaalta huolissaan siitä, että suunnitelmien toimittaminen on viivästynyt ja että useammassa kansallisessa toimintasuunnitelmassa viitataan puutteisiin, jotka saattavat vaarantaa Euroopan unionin energiatehokkuus- ja ilmasto- ja ympäristötavoitteiden toteutumisen; korostaa, että nyt on panostettava energiatehokkuutta koskevien toimien täytäntöönpanoon, mukaan luettuina parhaiden käytänteiden ja synergian luominen sekä energiatehokkuutta koskevan tiedottamisen ja neuvonnan parantaminen loppukäyttäjien kannalta;
2. pitää oikea-aikaisena, että osana vuonna 2009 toteutettavaa toimintasuunnitelmien uudelleen tarkastelua tutkitaan yksityiskohtaisesti, missä määrin lainsäädäntö ja toimintasuunnitelmat kattavat kaikki energiatehokkuuden säästömahdollisuudet ja täytäntöönpanoa ja voimaansaattamista koskevan vastuun jakamisen Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden välillä;
3. kehottaa komissiota asettamaan energiatehokkuuden ja energiasäästöt Euroopan energiapolitiikan kulmakiviksi; pitää myönteisenä, että komissio on ilmoittanut edellä mainitussa "Energiatehokkuus: 20 prosentin tavoitteen saavuttaminen" -tiedonannossaan tarkistavansa energiatehokkuutta koskevaa EU:n toimintasuunnitelmaa; kehottaa komissiota tekemään vuodeksi 2020 asetetun 20 prosentin energiatehokkuuden tavoitteesta oikeudellisesti sitovan osana arviointia, joka komission on laadittava yhteisön edistymisestä mainitun tavoitteen osalta jäsenvaltioiden pyrkimyksistä vähentää kasvihuonekaasupäästöjään osana yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen vähentämissitoumusten täyttämistä vuoteen 2020 mennessä tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 406/2009/EY mukaisesti⁽¹⁾;
4. pitää myönteisenä, että komissio on lisännyt energiatehokkuutta koskevia henkilöstöresursseja, vaikka ne ovat edelleen täyden toimivuuden kannalta riittämättömät, mutta lisäyksen seurauksena muun muassa ympäristöstävällistä suunnittelua, rakennusten energiatehokkuutta ja energiamerkintöjä, liikenteen alaa ja loppukäyttäjien järjestelmiä koskevien lainsäädäntöehdotusten valmistelu on nopeutunut; korostaa, että mainituilla aloilla tarvitaan edelleen lainsäädäntöä;
5. pitää direktiiviä 2006/32/EY hyvänä sääntelykehiksenä; toteaa toisaalta, että direktiivin soveltamisaika on rajattu vuoteen 2016 ja että se on joka tapauksessa liian ponneton, jotta tavoite energiatehokkuuden parantamisesta vähintään 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä kyettäisiin saavuttamaan, joten asiaa on tarkasteltava uudelleen vuonna 2012 jäsenvaltioiden kokemuksia koskevan kattavan tutkimuksen perusteella;

(1) EUVL L 140, 5.6.2009, s. 136.

Torstai 19. helmikuuta 2009

6. pitää myönteisenä sitä, että useiden jäsenvaltioiden energiatoimittajat ja ammattijärjestöt ovat direktiivin perusteella alkaneet kohentaa omia älykkäitä mittausjärjestelmiään käynnistäneet niiden yhteensovittamisen; toteaa kuitenkin, että nykyisen sääntelykehityksen vuoksi on epätodennäköistä, että kotitaloudet alkavat laajalti soveltaa älykkäitä mittausjärjestelmiä; kannattaa siksi älykkäiden mittareiden pakollista käyttöön ottamista 10 vuoden kuluessa sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä annetun direktiivin 2003/54/EY muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/72/EY⁽¹⁾ voimaan tulosta; kehottaa komissiota huolehtimaan tiukemmin direktiivin 2006/32/EY 13 artiklan vaatimuksista älykkäiden mittausjärjestelmien markkinoille tuomisen nopeuttamiseksi;
7. pitää välttämättömänä sitä, että komissio tukee älykkäiden mittausjärjestelmien pakollista käyttöönottoa ja laatii laajan tutkimuksen jäsenvaltioiden kokemuksista mainitulla alalla; katsoo, että tuleviin määräyksiin olisi sisällytettävä vaatimus kuluttajien koteihin asennettavista helppolukuisista mittareista mittausjärjestelmä käyttöönoton yhteydessä, ja että komission olisi lisäksi kiinnitettävä huomiota mittausjärjestelmien täydentävyyttä, tietoviestintää, eriteltyjä tariffeja ja mikrotuotantoa koskeviin määräyksiin;
8. katsoo, että julkisen sektorin esimerkillistä asemaa vahvistavia säännöksiä olisi kannatettava; katsoo energiakustannusten nousun perusteella, että julkisen sektorin laitosten julkisia hankintoja koskevia menettelyjä varten olisi määriteltävä energiatehokkuutta koskevia kriteereitä;
9. myöntää, että rakennusten energiatehokkuuden lisääminen saattaa edistää valtavasti kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä ja ilmastonmuutoksen torjuntaa sekä ilmastonmuutokseen sopeuduttaessa että sen syitä torjuttaessa;
10. kehottaa jäsenvaltioita käyttämään huomattavasti enemmän vaihtoehtoisia uusiutuvan energian lähteitä, kuten tuulivoimaa, biomassaa, biopolttoaineita ja mahdollisuuksien mukaan myös aalto- ja vuorovesienergiaa;
11. pitää myönteisenä, että komissio aikoo laajentaa direktiivin 2002/91/EY kattamaan matalaenergiarakennusten ja hiilen nettopäästöjä aiheuttamattomien rakennusten standardoinnin, ja vaatii koko EU:ssa sovellettavia energiataseeltaan positiivisia rakennuksia koskevien vaatimusten käyttöönottoa, koska ne saataisivat alentaa loppukäyttäjien kustannuksia; vaatii standardoinnin ja uusiutuvista energialähteistä peräisin olevan energian vähimmäisosuuksien täsmällisen aikataulun vahvistamista sekä uusia että nykyisiä rakennuksia varten;
12. korostaa, että asuinrakennukset ovat pahimpia energian tuhlaajia, ja kehottaa näin ollen lisäämään rakennusten energiatehokkuuteen kohdennettavaa rahoitustukea sekä kansallisella että yhteisön tasolla ja vertaamaan nykyisiä rahoituskannustimia kansallisissa toimintasuunnitelmissa vahvistettuihin tavoitteisiin osana komission suorittamaa toimintasuunnitelmien arviointia;
13. kehottaa erityisesti jäsenvaltioita ja alueita käyttämään rakennerahastoja perustaakseen alueilleen Euroopan älykästä energiahuoltoa koskevan vuoden 2008 työohjelman alaiseen yhteiseen toimintaan liittyviä aihepiirikohtaisia verkkoja, joiden avulla jäsenvaltiot ja alueet saavat tietoa siitä, miten muut EU:n alueet käyttävät energiaa tehokkaasti, ja voivat hyötyä toistensa energiatehokkuutta koskevasta taitotiedosta ja kokemuksesta tällä alalla;
14. korostaa, että kansallisten toimintasuunnitelmien asuinrakennusten energiapolitiikkaa koskevissa osuuksissa olisi asetettava etusijalle matalan tulotason kansalaisten asumusten kokonaislaadun parantaminen, kun otetaan huomioon, että polttoaineiden ennakoimattomat hinnanmuutokset haittaavat vakavasti mainittujen kotitalouksien taloudellista tilannetta, mistä saattaa aiheutua vakavia yhteiskunnallisia ongelmia;
15. pitää myönteisenä, että toimintasuunnitelmaan ja direktiiviin 2005/32/EY sisällytetään järjestelmällisesti ja jatkuvasti välineiden merkintöjä ja vähimmäisenergiatehokkuutta koskevia määräyksiä; pitää tärkeänä, että lainsäädännön piiriin kuuluvaa välineistöä laajennetaan ja että kulutustottumuksia seurataan;
16. suosittelee valmiustilakäytön vähentämiseksi, että komissio tarkastelee mahdollisuutta säännellä ulkoisia voimanlähteitä, joita hyödynnetään useissa laitteissa; kehottaa komissiota varmistamaan direktiivin 2005/32/EY mukaisesti, että tuotteen koko elinkaarta koskeviin säännöksiin sisällytetään energiatehokkuusvaikutukset; edellyttää tässä yhteydessä, että tätä direktiiviä täydennetään säännöksillä, jotka koskevat koko elinkaarta, tuotevastuuta ja korjattavuutta;

(1) EUVL L 211, 14.8.2009, s. 55.

Torstai 19. helmikuuta 2009

17. pitää tärkeänä, että Euroopan päästökauppajärjestelmään osallistumattomat yritykset osallistuvat energiatehokkuuden lisäämiseen erityisesti silloin kun piilokustannukset tai muut hankaluudet haittaavat energiatehokkuusmarkkinoiden muodostumista; pitää tämän saavuttamiseksi tarpeellisena – ekologisen suunnitelun laajentamisen lisäksi – niin kutsuttujen valkoisten todistusten käyttöön ottoa; katsoo, että mainitun mahdollistamiseksi komission olisi saatettava asiaa koskevat tarkastukset päätökseen mahdollisimman pian; toteaa, että energiatehokkuus saattaa auttaa jäsenvaltioita ratkaisevasti pakollisten taakanjakotavoitteiden saavuttamisessa; korostaa, että rakennusten energiatehokkuuden parantaminen antaa erityisiä mahdollisuuksia kustannustehokkaisiin vähennyksiin;

18. pitää myönteisenä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 443/2009 päästönormien asettamisesta uusille henkilöautoille ⁽¹⁾ ja kuulemista ajoneuvojen energiatehokkuuden kohentamista koskevista uudesta lainsäädännöstä; korostaa, että tulevat tiukat päästötavoitteet on asetettava mahdollisimman pian, jotta alalle saataisiin varmuutta; ilmaisee pettymyksensä, koska parlamentin vuodelle 2020 edellyttämä 95 g:n hiilidioksidirajaa ei ole vahvistettu; toteaa kuitenkin huolestuneena, että uusi lainsäädäntö ei korvaa liikenteen energiantarpeen lisääntymistä;

19. pitää kaupunkiliikennettä koskevan vihreän kirjan (KOM(2007)0551) laatimista myönteisenä, mutta katsoo, että tehokkuusvarantoja ei voida ottaa käyttöön, sillä konkreettiset ja numerotietoihin perustuvat toimenpiteet puuttuvat; kehottaa komissiota tarkastelemaan tapoja, kuinka energiatehokkaan kaupunkiliikenteen edistämällä ja julkisen liikenteen kehittämällä voidaan vahvistaa rakenne- ja koheesiopolitiikkaa ja kuinka liikkuvuuden tehokkuutta voidaan painottaa enemmän yhteisön yhteisrahoitusta saavien hankkeiden ehdoissa;

20. korostaa, että tiedotus- ja viestintävälineiden leviäminen on mahdollistanut maanteiden tavaraliikenteen tietullien perimisen muuallakin kuin moottoreilla; katsoo, että on tarkasteltava mahdollisuuksia sisämarkkinoita koskevan lainsäädännön seurannan yhdenmukaistamiseksi;

21. pitää myönteisenä komission ehdotusta tehokkaan yhteistuotannon edistämisestä, mutta toteaa, että yhteistuotannon edistäminen on hyödyllisintä, kun se edistää tehokkaasti paikallisen lämmöntarpeen tyydyttämistä; toteaa, että verkoston tehokkuus on kaukolämpöjärjestelmissä yhtä tärkeää kuin kuluttajien käyttämien laitteiden tehokkuus; katsoo, että rakennerahoitusta kohdennettaessa olisi kiinnitettävä selvästi enemmän huomiota jo olemassa olevien kaukolämpöjärjestelmien energiatehokkuuteen;

22. katsoo edelleen, että yksittäiset politiikan alat ovat ristiriidassa Euroopan unionin energiatehokkuuspyrkimysten kanssa; katsoo, että sama pätee rakenne- ja koheesiotuen nykyisiin rakenteisiin;

23. katsoo, että pk- yrityksillä on tärkeä asema energiatehokkuuden edistämisessä mutta niillä ei ole suuryritysten kaltaisia mahdollisuuksia energia-alan lainsäädännön tai uusien standardien noudattamiseen; katsoo näin ollen, että eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevassa aloitteessa olisi käsiteltävä myös energiatehokkuutta koskevia tietoja ja yhteyksiä pk-yritysten kanssa;

24. kehottaa jäsenvaltioita suhtautumaan asiaan kunnianhimoisemmin ja muuntamaan energiatehokkuutta koskevat kansalliset toimintasuunnitelmat käytännölliseksi välineeksi, jonka avulla huolehditaan direktiivin 2006/32/EY mukaisten energiatehokkuustavoitteiden ja laajempien ja pidemmän aikavälin tavoitteiden saavuttamisesta, erityisesti energiatehokkuuden parantamisesta vähintään 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä sekä päästövähennyksiä koskevista sitovista kansallisista taakanjakovelvoitteista;

25. kehottaa jäsenvaltioita ylittämään direktiivissä 2006/32/EY vuodeksi 2016 asetetun ohjeellisen vähimmäismääräisen 9 prosentin energiansäästötavoitteen ja asettamaan selviä välitavoitteita lopullisen tavoitteen saavuttamiseksi;

⁽¹⁾ EUVL L 140, 5.6.2009, s. 1.

Torstai 19. helmikuuta 2009

26. pitää tarpeellisena, että kansallisissa toimintasuunnitelmissa asetetaan realistiset, konkreettiset ja sitovat tavoitteet ja yksilöidään toimet, jotka on toteutettava näiden tavoitteiden saavuttamiseksi;
27. pitää erittäin tärkeänä, että kansalliset toimintasuunnitelmat mukautetaan maantiedettä, ilmastoa, talouden rakennetta ja kulutustottumuksia koskeviin erityispiirteisiin, joissa saattaa ilmetä tuntuvia alueellisia eroavaisuuksia;
28. korostaa alueellista yhteenkuuluvuutta koskevan komission vihreän kirjan (KOM(2008)0616) osoittamaa energian ja alueellisen yhteenkuuluvuuden välistä suhdetta, mikä koskee energiatehokkaiden toimien myönteistä vaikutusta kestäväan kehitykseen ja energian huoltovarmuuteen, hyvän aluesuunnittelun merkitykseen ja pitkän aikavälin ratkaisuihin kaikille alueille;
29. pitää välttämättömänä sitä, että kansallisissa toimintasuunnitelmissa saavutetaan energiatehokkuustavoitteet kustannustehokkaasti ja että valtion tuesta saatava lisäarvo taataan;
30. kehottaa jäsenvaltioita vahvistamaan nykyisissä viranomaisrakenteissa kansalaisyhteyksiä energiatehokkuuden, kyseisen alan parhaiden käytänteiden ja energia- ja ilmastoalalla luotujen kuluttajaoikeuksien yhteydessä;
31. pitää useiden jäsenvaltioiden nykykäytänteistä poiketen välttämättömänä, että alue- ja paikallishallinnot sekä kansalais- ja työmarkkinajärjestöt osallistuvat merkittävällä tavalla kansallisten toimintasuunnitelmien laatimiseen, jotta toteutus ruohonjuuritasolla on aiempaa tehokkaampaa;
32. pitää tärkeänä tavoitteena sitä, että kansallisissa toimintasuunnitelmissa kiinnitetään erityistä huomiota energian hintojen noususta aiheutuvaan köyhyyteen ja annetaan takeet köyhyysuhan alla elävien asianmukaisesta suojaamisesta; katsoo, että energiatehokkuutta koskeva valistus ja tiedottaminen on erittäin tärkeää ja toteutettava viipymättä;
33. pitää hyvin tärkeänä, että jäsenvaltiot sisällyttävät energiatehokkuutta koskeviin kansallisiin toimintasuunnitelmiinsa asianmukaiset energiansäästöön tarkoitetut rahoitusvälineet direktiivin 2006/32/EY 9 artiklan vaatimusten mukaisesti; katsoo, että rahoitusvälineet olisi suunniteltava siten, että niillä pyritään poistamaan energiatehokkuuden parantamiselle tyypillisiä esteitä, mikä tarkoittaa muun muassa kustannusten ja hyödyn jakamista omistajan ja vuokralaisen kesken sekä pidempiä takaisinmaksuaikoja, joita tarvitaan, kun vanhempia ja vaikeasti hoidettavia kiinteistöjä saatetaan kulloistenkin energiatehokkuusstandardien mukaisiksi;
34. katsoo, että kansallisissa toimintasuunnitelmissa on korostettava erityisesti sitä, millä tavoin hallitukset aikovat edistää ja tukea pk-yritysten energiatehokkuutta koskevia investointeja; korostaa näin ollen, että nämä asiat olisi otettava erityisesti huomioon kansallisia toimintasuunnitelmia laadittaessa;
35. pitää valitettavana, että useimmissa jäsenvaltioissa energiatehokkuuteen liittyviin hankkeisiin myönnetyt määrärahat ovat yhä riittämättömiä, ja että rahoituksessa ei oteta riittävästi huomioon alueellisia eroja; kehottaa jäsenvaltioita ja alueita keskittymään innovoivia toimia koskevien toimintaohjelmien täytäntöönpanoon, jotta kyetään kehittämään kustannustehokkaita energiatehokkuusratkaisuja;
36. korostaa, että nämä toimenpiteet on toteutettava jatkossa tehokkaasti, mihin sisältyy parhaiden käytänteiden ja synergian kehittäminen sekä energiatehokkuusalan hajautuneiden eri toimijoiden tietojenvaihdon ja niiden toiminnan yhteensovittamisen järjestäminen;
37. korostaa, että vuonna 2011 annettavissa uusissa kansallisissa toimintasuunnitelmissa on oltava kattavampia ja selvempiä sitoumuksia, jotta markkinoilla toimiville saadaan suotuisampi toimintaympäristö ja ennakoitavissa olevat investointiolosuhteet;
38. korostaa, että yksityiselle sektorille olisi kansallisten toimien tukemana annettava näkyvä rooli uuteen ja kestäväan energiateknologiaan liittyvässä sijoitus- ja kehitystoiminnassa ja että sen olisi samalla oltava innovatiivinen ja omaksuttava laajemmin energiatehokkuuteen keskittyvä ajattelutapa;

Torstai 19. helmikuuta 2009

39. korostaa EU:n viranomaisten strategista roolia etenkin alueellisella ja paikallisella tasolla sen varmistamisessa, että energiatehokkaat aloitteet saavat tarvittavan kannatuksen toimielimissä direktiivin 2006/32/EY mukaisesti; suosittelee tiedotus- ja valistuskampanjoiden tehostamista, esimerkiksi helppotajuisten energiatehokkuutta osoittavien merkintöjen käyttämistä, energiaan liittyviä kokeiluhankkeita ja alueellisten ja paikallisten viranomaisten alueilla tapahtuvaa koulutusta, joiden tarkoituksena on lisätä kansalaisten tietoisuutta energia-asioista ja muuttaa heidän käyttäytymistään;
40. kehottaa jäsenvaltioita kehittämään pitkän aikavälin energiatehokkuuskampanjoita, joissa keskitytään sekä julkisten että yksityisten rakennusten energiatehokkuuteen ja kansalaisten saamiseen vakuuttuneiksi siitä, että energiatehokkuus voi tuoda heille todellista säästöä;
41. kehottaa komissiota laatimaan kaikista toimitetuista ensimmäisen kierroksen suunnitelmista yksityiskohtaisen analyysin, jotta viivästymisien syyt saadaan täydellisesti selville, ja toteuttamaan tiukkoja toimenpiteitä viivästymisiä ja laiminlyöntejä vastaan;
42. pyytää komissiota tarkastelemaan sekä yhteisön että jäsenvaltioiden tasolla, että kaikki alakohtaiset politiikat ovat yhdenmukaisia energiatehokkuustavoitteiden kanssa, ja pitää tässä yhteydessä välttämättömänä tukijärjestelyjen yksityiskohtaista tarkastelua;
43. kehottaa komissiota lisäämään merkittävästi rakenne- ja koheesiorahastojen osuutta, joka olisi kohdennettava nykyisten asuntojen energiatehokkuuden parantamiseen Euroopan aluekehitysrahastosta 5. heinäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1080/2006⁽¹⁾ 7 artiklan mukaisesti, ja edellyttämään, että jäsenvaltiot hyödyntävät tätä mahdollisuutta täysipainoisesti; edellyttää tämän alan toimien tukikelpoisuutta koskevien ehtojen lieventämistä;
44. kehottaa jäsenvaltioita ja alueita käyttämään erityisesti rakennerahastoja perustaakseen alueilleen Euroopan älykästä energiahuoltoa koskevan vuoden 2008 työohjelman alaiseen yhteiseen toimintaan liittyviä aihepiirikohtaisia verkkoja, joiden avulla jäsenvaltiot ja alueet saavat tietoa siitä, kuinka muut EU:n alueet käyttävät energiaa tehokkaasti, ja voivat hyötyä toistensa energiatehokkuutta koskevasta taitotiedosta ja kokemuksesta;
45. pyytää komissiota rakennerahastojen seuraavaa ohjelmakautta ajatellen tukemaan energiatehokkuustavoitteita, vahvistamaan mainittuja tavoitteita koskevat ensisijaiset kriteerit sekä tukemaan sellaisten konkreettisten toimenpiteiden toteuttamista ja tekniikoiden käyttöä, joilla voidaan säästää energiaa ja edistää sen tehokasta käyttöä, mukaan lukien kumppanuuksien edistäminen erilaisissa hankkeissa, kuten rakennusten kunnostamisessa, katuvalaistuksen nykyaikaistamisessa, liikenteen ympäristöystävällisyyden lisäämisessä, kaukolämpöjärjestelmien nykyaikaistamisessa sekä sähkön ja lämmön tuotannossa;
46. pyytää komissiota toteuttamaan tarvittavia toimia sen varmistamiseksi, että jäsenvaltioiden institutio-naaliset valmiudet ovat riittävät energiatehokkuuden kansallisten toimintasuunnitelmien valmistelemiseen ja toteuttamiseen, mihin sisältyy yksittäisten toimien, kuten rakennusten energiatodistuksista aiheutuvia velvoitteita koskevien toimien, virallinen seuranta ja laadunvalvonta, ja tukemaan energiatehokkuutta koskevaa neuvontaa ja julkisia koulutusohjelmia; kehottaa komissiota luomaan julkisen tietokannan jäsenvaltioiden energiatehokkuustoimista ja/tai niiden soveltamisen kriittisistä osatekijöistä;
47. kehottaa komissiota laatimaan vähimmäisvaatimukset energiatehokkuuden kansallisten toimintasuunnitelmien yhdenmukaistettua mallia, menettelyjä ja arviointiprosessia varten; toteaa, että tämä vähentää jäsenvaltioiden hallinnollista rasitusta ja varmistaa sen, että energiatehokkuuden kansalliset toimintasuunnitelmat ovat vankalla pohjalla ja että ne mahdollistavat vertailevan analysoinnin; katsoo, että mainitun yhdenmukaistetun mallin ja metodologian mukaisesti olisi vaadittava alakohtaisia lukuja ja että niiden mukaisesti on erotettava selvästi toisistaan jäsenvaltioiden aikaisemmin toteuttamat energiatehokkuustoimet ja uudet, ylimääräiset toimet; muistuttaa uusiutuviesta lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämistä koskevan direktiiviehdotuksen vastaavista säännöksistä; korostaa, että se, että komissio tarkastaa ja tarvittaessa hylkää kansalliset toimintasuunnitelmat niiden komissiolle toimittamisen yhteydessä, varmistaa täytäntönnäpönnän laadun parantamisen myöhemmissä vaiheissa; edellyttää kansallisten toimintasuunnitelmien ja ilmastomuutostavoitteisiin kytkeytyvien, eri lainsäädäntövälineiden mukaisten selontekojen yhteensovittamista; kehottaa komissiota tarkastamaan energiatehokkuuden kansalliset toimintasuunnitelmat verraten niitä muihin vastaaviin kansallisiin toimintasuunnitelmiin, kuten Kioton pöytäkirjan yhteydessä toimitettuihin kansallisiin selontekoihin ja rakennerahastojen kansallista strategiaa viitekehystä koskeviin asiakirjoihin;

(1) EUVL L 210, 31.7.2006, s. 1.

Torstai 19. helmikuuta 2009

48. kehottaa komissiota kehittämään yhteiset periaatteet menetelmille, joilla energiasäästöjä mitataan siten, että toissijaisuusperiaate otetaan asianmukaisesti huomioon; katsoo, että energiatehokkuuden kohentamistoimista aiheutuvien energiasäästöjen määrän selvittäminen ja todentaminen kuuluu direktiivin 2006/32/EY soveltamisalaan ja että se palvelee myös vuodelle 2020 asetetun 20 prosentin energiasäästö-tavoitteen ja muiden tulevien energiasäästötavoitteiden saavuttamisen mittaamista;
49. vaatii komissiota varmistamaan, että energiatehokkuuden kansallisissa toimintasuunnitelmissa sovelletaan selvää ja yhdenmukaista lähestymistapaa ja että direktiivin 2002/91/EY ja sen mahdollisten tulevien uudelleenlaadittujen toisintojen vaatimukset sisällytetään täysimääräisinä energiatehokkuuden kansallisiin toimintasuunnitelmiin, jotta niissä ehdotettaisiin toimia, jotka aidosti täydentävät jo voimassaolevan kansallisen lainsäädännön tai yhteisön lainsäädännön mukaista energiatehokkuuden parantamista;
50. kehottaa komissiota vaatimaan, että energiatehokkuuden kansallisissa toimintasuunnitelmissa on ilmaistava selkeästi, millä tavoin direktiivissä 2006/32/EY julkiselle sektorille asetettu velvollisuus näyttää esimerkkiä on tarkoitus täyttää, ja tekemään tarvittaessa ehdotus yhteisön säädökseksi, jolla varmistettaisiin julkisen sektorin johtava asema energiatehokkuutta koskevissa investoinneissa;
51. pyytää komissiota kartoittamaan tapoja, joilla julkisia hankintoja koskevia menettelyjä voidaan vahvistaa energiatehokkuutta koskevilla ehdoilla siten, että julkisissa sopimuksissa etusija annetaan ”vihreille” tuotteille, mukaan lukien energiatehokkuusstandardien pakollinen soveltaminen ja energian elinkaarikustannusten pakollinen sisällyttäminen investointiarvioihin, ja korostaa, että joka tason viranomaisten olisi näytettävä menettelyissään esimerkkiä ympäristöystävällisten julkisten hankintojen täytäntöönpanosta;
52. kehottaa komissiota tarkastelemaan tutkimukseen ja kehittämiseen kohdennettuja yhteisöjen määrärahoja, jotta energiatehokkuuden parantamiseen osoitettuja määrärahoja voidaan lisätä seuraavassa rahoituskehityksessä;
53. katsoo, että komission on kannustettava jäsenvaltioita, jotka eivät ole vielä tehneet päätöstä kansallisesta energiatehokkuussuunnitelmastaan, panemaan täytäntöön alalla tehdyt päätökset;
54. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Soveltava tutkimus yhteisen kalastuspolitiikan alalla

P6_TA(2009)0065

Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. helmikuuta 2009 soveltavasta tutkimuksesta yhteisen kalastuspolitiikan alalla (2008/2222(INI))

(2010/C 76 E/07)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20. joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisön seitsemännestä tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroidin puiteohjelmasta (2007–2013) 18. joulukuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1982/2006/EY ⁽²⁾,
- ottaa huomioon komission 3. syyskuuta 2008 antaman tiedonannon ”Eurooppalainen strategia merien ja merenkulkualan tutkimusta varten: johdonmukaiset puitteet eurooppalaisella tutkimusalueella harjoitettavalle tutkimukselle merien kestävä käytön tukemiseksi” (KOM(2008)0534) (”strategia merien ja merenkulkualan tutkimusta varten”),

⁽¹⁾ EYVL L 358, 31.12.2002, s. 59.⁽²⁾ EUVL L 412, 30.12.2006, s. 1.